

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

108. Brasilia: Maffæus in Indica historia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

R E G I O N E S .

I N D I A .

Ex Q. Curt. stylo historico.

Descriptio CVII.

Vide Sicilia. **I**ndia tota ferè spectat orisarem, minus in latitudinem, quam in recta regione spatium p. lusinū. Quæ austrum accipiunt, in altius terræ initio lib. 4. fastigium excedunt, plana sunt cætera. Multis, ubi de mari, & inclitis annibus. Caucaso monte orris, pl. Scylla, Charybdi, &c. cimum per campos iter præbent. Indus gelidior est, quam cæteri: aquas vechit à colore maris haud multum abhorrentes. Ganges omnium ab ortu fluuius eximius, à meridiana regione decurrit, & magnorum montium inga recto alueo stringit: in eum obiectæ rupes inclinant in orientem, vtque rubro mari accipitur, & findeñ ripas, multas arbores cum magna soli parte exorbet: axis quoque impeditur, quibus, trebri reuerberatur. Vbi mollius solum repertit, stagnat, infulasque molitur. Acrenes eum auget: Ganges in mare decursurum intercipit, magno motu vterque colliditur: quippe Ganges asperum os influenti obicit, nec repercutit aquæ cedunt. Dyardenes minus celebre auditu est, quia per ultima Indiae currit. Cæterum, non Crocodilos modò, vni Nilus, sed etiam Delphines, ignorasque alijs gentibus bellatas alit. Brimanthus crebris flexibus subinde curvatus, ab accolis rigantibus carpitur. Ea causa est, cur renues reliquias, iam sine nomine in mare emitat: multis præter hos annibus tota regio diuiditur: sed ignobilibus, quia non adeò interfluant. Cæterum, quæ propria sunt mari, austri maximè decurunt: ij cohibiti montium ingis, ad interiora non penetrant, ita alendis frugibus mitis: sed adeò in illa plaga mundus statutas temporum vices mutat, vt cum alia feruore solis exæstuant, Indianus nubes obruant: rursumque vbi cæteræ rigent, illuc intolerandus æstus existat. Mare certè, quo alluitur, ne colore quidem à cæteris abhorret: ab Eritriq. rege inditum est nomen, propter quod ignari rubore mare existimant. Terra linterax, inde plerisque sunt vestes, libri arbo-

rum teneri, haud secus, quam ceræ, literarum notas capiunt. Aues ad imitandum humanæ vocis sonum dociles sunt. Animalia inusitata cæteris gentibus, huic inuicta. Eadem terra, & Rhinocerotas alit, non generat. Elephantorum maior est vis, quam quos in Africa dominant, & viribus magnitudo responderet. Aurum flumina vehunt, qua leni, modicæque lapsu segnes aquas ducunt. Gemmas, margaritasque mare littoribus infundit: neque alia illis maior opulentia causa est, vtique postea quam vitiorum commercium vulgauere in exteris gentes. Quippe æstimantur purgamenta æstuantis freti pretio, quod libido constituit ingenia hominum, sicut vbi que apud illos quo locorum situs format.

B R A S I L I A .

Maffæus, in Indica historia.

Descriptio CVIII.

EST autem Brasilia noui orbis pars, quam paulò post Capralis accessum, Americus Vespuçius Florentinus, eiusdem Emmañuelis auspicijs, accuratius exploravit, atque à duobus ab Äquatore gradibus, partibus, ad gradus quinque & quadragesima in austrum excurrens, trigoni oblongi speciem referunt: cuius basis in Äquatorum, ac Septentrionem obuersa, ab oriente in occidentem recta protenditur. Angulus extremus ignotas ad meridiem regionem attingit: latus in orientem spectans, interposito mari hæisperis Äthiopibus adiacet: alterum latus à Provincia Peruana distinxit: inga montium adeò cœla, vt ipsos auium volatus fatigare dicantur, uno dumtaxat, quod adhuc exploratum sit, eoque difficillimo transitu, regio fermè tota in primis amena est: Collis admodum iucunda, salubrisque temperies: lenium quippe à mari ventorum commodissimi flatus marutinos vapores, ac nebulae tempestatis disiuncti, solesque purissimos, ac nitidissimos reddunt. Scateret a tota plaga fontibus, ac sylvis, ac annibus inclitis, è quibus (vt reliquos taceam)is, quem argenteum vocant, leucarum quadranginta octo, in mare ferrur, adeò violentus, vt inde nautæ dulces.

dulces hauriant latices, priusquam ex alto telum conspicant. Terra partim in planitiam exspatians, partim in colles clementer affurgens, fœlix præpinguis globis, & riguo solo, semperque verae: credita femina multiplici reddit fœnore, ac sacchari præsertim est fetax, quod cœlestè est donum.

T A P R O B A N A.

Ex Maffeo, lib. 3.

Descriptio CIX.

HAcc ouali maximè figura ducentarum circiter, & quadraginta leucarum ambitu, leucas in longitudinem septuaginta octo patet, in latitudinem quatuor, & quadraginta, atque à Cori promontorio, ut supra diximus, australi frèto vadofo. Piscariæ, quam appellant, oræ protenditur; ea clementia cœli, soli vberate, & copia fluminum, aquarumque perennium, ut primorum parentum sedes olim perhibetur fuisse: varia pecorum armenta, nec noui elephanti gigantegregiè bellicosos, accidiles: cæteris metallis caræ, ferrum incolæ effodiunt: plurimas fert gemmas, verum præcipua claritate sapphiros, chrysolitos, pseudo-palos, ac pyropos, itemque aromati pretiosas, cinnama, cardamomum, piper, ac palmas eximæ bonitatis.

Ad hæc, vel in primis incundo spectaculo sylvi montes, ad effigiem theatram inflexi, vastam planitiam oblongo circuitu, in caue formam includunt: quorum unus in arduam, & surrectam altitudinem penè sepm leucatum exsurgit.

PLAGA FRIGIDA.

Ex Curtio.

Descriptio CX.

PAr opamisadæ appellantur, agreste hominum genus, & inter barbaros maximè inconditum: locorum asperitas, hominum quoque ingenia durauerat. Gelidissimum septentriones axem ex magna parte spectant: Bactri-

anis ad occidentem coniuncti sunt. Meridiana regio ad mare Indicum vergit; Tuguria latere primo struunt, & quia sterilis est terra materiæ, vdo etiam montis dorso usque ad summum ædificium fastigium eodem laterculo utuntur. Cæterum structura latior abimo paulatim incremento operis in artius cogitur: ad ultimum in earina maxima modum coit, ibi foramine relicto supernè lumen accipiunt: ad medium vites, & arbores, si quæ in tanto terra rigore durare potuerunt, obruant: penitus hyeme defossæ latent, cum niue disculsa aperiunt humus caput, cælio, folique redduntur. Cæterum adeò alta niues premunt terram gelu, & perpetuo rigore constrictæ, ut ne aurum quidem, feræve vlli vestigium extet: obscura cœli verius umbra, quam lux, nocti similis premit terram, vix ut qua propè sunt, conspici possint, in hac tamen omnis humani cultus solitudine destitutus exercitus, quicquid malorum tolerari potest, pertulit, innopiam, frigus, latitudinem, desperationem, multos examinavit rigor insolitus niuis, & multorum aduersit pedes, plurimorum oculos, præcipue perniciabilis fuit fatigatis, quippe in ipso gelu deficiente corpora sternebant, quæ cum moueri desiderant, vis frigoris ita adstringebat, ut rursum ad surgendum conniti non possent.

PLAGA TORRIDA.

Ex eodem Curtio.

Descriptio CXI.

AQuarum (vante dictum est) penuria, prius quam desiderio, desperatione bibendi situm accedit per quadraginta stadia, nec modicus quidem humor existit: arenas vaporæstui solis accedit, quæ vbi flagrare cœperunt, haud secus, quam continenti incendio cuncta torrentur. Caligo deinde immædico terræ fureore incitata lucem tegit campumque. In Afia, quæ vasti, & profundi æquoris species est, nocturnum iter tolerabile videbatur, quia rore, & matutino frigore corpora levabantur. Cæterum cum ipse æstus oritur, siccatur, omnemque naturalem absorbet humorem siccitas, ora, visceraque penitus vruntur.

CCCC 3 HOR.